

Dronning Bengerd

Alt årle om morgenen, langt før dag,
fru Bengerd hun kræved sin morgengave.

"I give mig Samsø, kære herre,
dertil en guldkrone af hver mø!"

Ve, ve, ve da vorde hende Bengerd.

2. Men kongen svarede Bengerd så:

"Om mindre, jomfru! I bede må;
der er så mangel fattig mø,
formår det ej alt for sin død."

3. "Min kære herre! lad det så være,

I lade ej fru skarlagens bærel,
min herre! denne bøn I mig vide,
I lade ej bondesøn god hest ride.

4. "Hvad fru kan læste at købe for sig,
det må enhver vel slide for mig;
formår den bondesøn hest at føde,
for hannem lægge vi den ej øde."

5. "Min kære herre! vi lade det gå.
I lade vore lande med lænker beslå,
så kommer der ingen ud eller ind
foruden told, hverken mand eller kvinde."

6. "Hvor skulde vi så meget stål få,
at vi kunde land og vand beslå?
Min kære jomfru! I fare i mag,
mod eder vil ellers komme stor klage."

7. "Vi fare til Ribe i vinterleje,
der finde vi mange gode smede,
vi smede nøgel og lås tillige;
pløjjern og lundstikke må ikke svige.

8. Den bonde skal føre kul og ved,
den borger betale skal den smed,

I lade eder sige og råde,
I skulle deraf vel finde stor både."

9. "Min fader var en konning for mig,
han havde en fader til konge for sig,
foruden sligt danske konger sig føde,
og lægge ej bønder og borger straks øde."

10. "Kære herre! hvad mere tør bonden ved
end vændredør og flagreled?

Hvad skal vel bonden med mere i bo
foruden to okser og så en ko?

11. Den bondekone, som føder en søn,
hun give mig en øre guld skøn!
Men føder hun en datter så væn,
hun give da hælvtten for hver og en!"

13. Dankonning gik til seng at hvile,
ej lyster hannem længer at dvæle;
det første søvnen faldt hannem på,
hannem tyktes Dagmar for sig stå:

14. "Nu haver I fået den beske blomme,
som jeg eder spåede, til liden fromme;
og drager I udi ledning hen,
I lade ej Bengerd blive hjemme igen.

15. Tage I for meget af hendes smiger,
da græder det barn, i vuggen ligger;
I tage hende med, det er mit råd,
selv skal I vist kende deraf både."

16. Den herre lader byde over alt sit land,
I leding at fare hver tiende mand:
"Min kære frue! I er det værd,
at I forsøge med os den færde."

17. Den første pil udi leding blev skudt,
den blev udi Bengerd's hjerte brudt.
Man ingen så sine øjne væde,
som kunde for Bengerd sørge og græde.

20. Langt bedre er, stakket at leve med ære,
end ilde med hver mands klage og kære;
langt bedre er vel for dyd at høre,
end spot for verdens guld at spørge.

18. Og nu ligger Bengerd i sorten jord,
endnu haver bonden okse i gård.
Nu ligger Bengerd i sorten muld;
de danske mænd deres konge er hulde.

19. Nu ligger Bengerd i evig uro,
endnu haver bonden både hest og ko;
så ilde hører Bengerd's rygte og navn;
så lidet var hun på menigmands gavn

Bengerd ella Berengaria (d. 1221) var seinna kona Valdemar Sigur. Hon hevur fingið eitt ringt eftirmæli í fólkavísunum; men hví so er, veit eingin.